

ข่าวพยากรณ์และเตือนภัยการระบาดของศัตรูพืช !!!

สำนักงานเกษตรจังหวัดตราด

“ลดต้นทุนและปลอดภัย หากเกษตรกรใช้การจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสาน”

ประจำเดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ (ฉบับที่ ๓/๓)

โรครากขาวของยางพารา

ในช่วงนี้เป็นฤดูฝน สภาพอากาศมีความชื้นสูงซึ่งเหมาะสมต่อการแพร่ระบาดของโรครากขาวของยางพารา สำนักงานเกษตรจังหวัดตราดขอแจ้งให้เกษตรกรหมั่นสำรวจแปลงยางพาราและเฝ้าระวังการระบาดของโรครากขาว

สาเหตุ เกิดจากเชื้อรา *Rigidoporus lignosus* (Klotzsch) Imazeki

ลักษณะอาการ

เชื้อโรคสามารถเข้าทำลายต้นยางได้ทุกระยะการเจริญเติบโตตั้งแต่อายุ ๑ ปีขึ้นไป เมื่อระบบรากถูกทำลายจะแสดงอาการให้เห็นที่ทรงพุ่มซึ่งเป็นระยะที่รุนแรงและไม่สามารถรักษาได้ บริเวณรากที่ถูกเชื้อเข้าทำลายจะปรากฏเส้นใยราสีขาวเจริญแตกสาขาปกคลุมเกาะติดแน่นกับผิวราก เมื่อเส้นใยอายุมากขึ้นจะกลายเป็นเส้นกลมหนูนสีเหลืองซีด เนื้อไม้ของรากที่เป็นโรคในระยะแรกจะแข็งกระด้างเป็นสีน้ำตาลซีด ในระยะรุนแรงจะกลายเป็นสีครีม ถ้าอยู่ในที่ชื้นแฉะจะอ่อนนิ่ม เมื่อพืชเป็นโรครยะหนึ่งหรือหลังจากต้นยางตายจะพบดอกเห็ดที่โคนต้น ดอกเป็นแผ่นครึ่งวงกลม ไม่มีก้าน ขึ้นซ้อนกันหลายชั้น ดอกอ่อนมีสีส้ม จับดูลื่นมือ ดอกแก่แข็งกระด้างสีน้ำตาลแดงหรือน้ำตาลเหลือง ขอบดอกสีขาว ใต้ดอกมีสีส้มแดงหรือน้ำตาลเป็นส่วนที่สร้างสปอร์จำนวนมากเมื่อปลิวไปตกในที่ที่เหมาะสมก็เจริญเป็นเส้นใยและสร้างดอกเห็ดใหม่ได้

เส้นใยราสีขาวเจริญปกคลุมราก

เกิดดอกเห็ด

การแพร่ระบาด

เชื้อราเจริญเติบโตและระบาดอย่างรวดเร็วในช่วงฤดูฝนซึ่งมีฝนตกชุก อากาศมีความชื้นสูง โดยเชื้อราสามารถแพร่กระจายได้ ๒ ทาง คือ โดยการสัมผัสกันระหว่างรากที่เป็นโรคกับรากจากต้นปกติทำให้เชื้อเจริญลุกลามต่อไป และโดยสปอร์ของเชื้อราปลิวไปตามลม ติดไปกับขาแมลง หรือลอยไปตามน้ำ แล้วไปตกบนบาดแผลของตอยางใหม่ เมื่อมีความชื้นเพียงพอจะเจริญลุกลามไปยังระบบรากกลายเป็นแหล่งเชื้อโรคแหล่งใหม่ต่อไป

พืชอาศัย

ทุเรียน ขนุน จำปาตะ มังคุด มะพร้าว ไม้ ส้ม โกโก้ ชา กาแฟ เนียงนก พริกไทย พริกขี้หนู
น้อยหน่า มันสำปะหลัง สะเดาบ้าน สะเดาเทียม ทัง มะเขือ เปราะ กระทกรก มันเทศ ลองกอง

แนวทางการป้องกันและกำจัด

ต้องใช้หลายวิธีร่วมกัน ตั้งแต่ก่อนปลูก ระหว่างปลูก และตลอดเวลาช่วงให้ผลผลิต หลักการคือลดจำนวนเชื้อ
ให้เหลือน้อยที่สุดหรือไม่มีเลย ซึ่งมีวิธีการดังนี้

๑. เตรียมพื้นที่ปลูกให้ปลอดโรค โดยการขุดทำลายตออย่างเก่า ซึ่งเป็นแหล่งสะสมโรคออกให้หมด
๒. ในแหล่งที่มีโรคระบาด หลังการเตรียมดินควรปลูกพืชคลุมดินตระกูลถั่วเพื่อปรับสภาพดิน
๓. หลังปลูกยาง ๑ ปี ตรวจสอบต้นที่เป็นโรคราก เมื่อพบขุดทำลายเสียแล้วป้องกันโรคต้นข้างเคียงด้วยสารเคมี
๔. ต้นยางที่เป็นโรคหากอายุมากกว่า ๓ ปีขึ้นไป ขุดคุ้ยรอบต้น (กว้าง ๓๐ ซม. ลึก ๖๐ ซม.) เพื่อป้องกันไม่ให้
รากของต้นยางที่ไม่เป็นโรคสัมผัสกับรากยางต้นที่เป็นโรค
๕. ไม่ควรปลูกพืชร่วมหรือพืชแซมที่เป็นพืชอาศัยของเชื้อโรค
๖. ใช้สารเคมีสำหรับรักษาต้นเป็นโรคที่มีอาการเพียงเล็กน้อย และใช้กับต้นข้างเคียงต้นที่เป็นโรคด้วย
สารเคมีที่แนะนำ มีดังนี้

สารเคมี			อัตราการใช้	วิธีการใช้
ชื่อสามัญ	ชื่อการค้า	% สารออกฤทธิ์		
ไตรเดอร์มอร์ฟ (tridemorph)	คาลิกซิน	๗๕% EC	๑๐-๒๐ ซีซีต่อน้ำ	ขุดร่องเล็กๆ รอบโคนต้น กว้าง ๑๕-๒๐ ซม. เทสารเคมีลงใน ร่องรอบโคนต้น โดยใช้สารเคมี ทุก ๖ เดือน เป็นเวลา ๒ ปี
ไซโปรโคนาโซล (cyproconazole)	อัลโต	๑๐% SL	๑-๒ ลิตรต่อต้น	
โปรปีโคนาโซล (propiconazole)	ทิลท์	๒๕% EC	๓๐ ซีซีต่อน้ำ ๓ ลิตรต่อต้น	
เฮกซะโคนาโซล (hexaconazole)	เฮนวิล	๕% EC	๑๐-๒๐ ซีซีต่อน้ำ ๒ ลิตรต่อต้น	
เฟนิโคลนิล (feniclonil)	เบเรต์	๔๐% FS	๔-๘ กรัมต่อน้ำ ๓ ลิตรต่อต้น	

ที่มา: ข้อมูลจากโรคและศัตรูยางพาราที่สำคัญในประเทศไทย, สถาบันวิจัยยาง
กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, ๒๕๔๙

กลุ่มอารักขาพืช สำนักงานเกษตรจังหวัดตราด
๔๖ ถ. ราษฎร์นิยม ต. บางพระ อ. เมืองตราด จ. ตราด
โทร. ๐๓๙-๕๑ ๑๐๐๘ โทรสาร ๐๓๙-๕๒๓๓๘๕
<http://www.trat.doae.go.th>
E-mail: trat@doae.go.th

ผู้จัดทำ : นางสาวศิววรรณ เรือศรีจันทร์
ที่ปรึกษา : นายวินัย ขยันยิ่ง